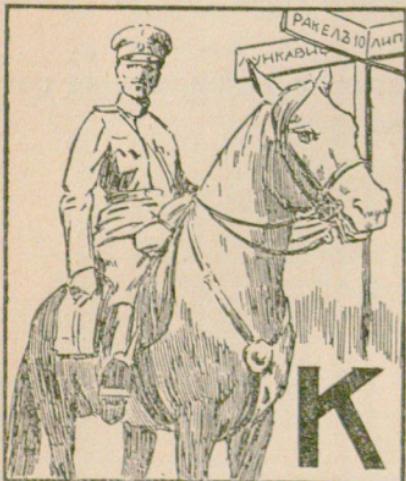

— Има нѣщо по-силно отъ
дѣлобоята.

КРЪСТОПѢТЬ

огато синята дрезга-
вина на топлия юн-
ски ден се разпукваше, melodичниятъ зовъ на
ротнитъ тръбачи се разнесе надъ спящето
село. Този путь сигналитъ бѣха отъ тѣзи,
които се подаватъ рѣдко. Тѣ се повториха и
потретиха, защото възвестяваха нѣщо важно
и бѣрзо. Мелодията на меднитъ тръби про-
дължаваше да се лѣе, стигаше далечъ надъ
селото, до издѣнкитъ на Бабадашкия балканъ
и се връщаше отново въ ехо, тихо и меко,
пропито съ аромата на цѣвналитъ липи.

Това бѣше тревога. За много кратко време,
въ непробудилото се утро се раздвишиха хора,